

megivningen, en Indflydelse, som kun det, der ligger aabenbart for Dagen, bør have. Jeg skal dernæst i Korthed tillade mig at motivere, hvorfor jeg hverken kan gaae med det ærede Mindretal eller med det ærede Fleertal. Den ærede sidste Taler var saa særdeles fornøiet med det Foredrag, vi hørte af Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), der, saavidt jeg forstod, talte skarpest for Mindretallets Forslag. Fra Formens Side er det jo fuldkommen berettiget at glæde sig over dette Foredrag, men noget anderledes stiller det sig derimod for mig, hvad Indholdet angaaer. Det første, jeg hørte af den ærede Taler, ledede mig til at troe, at det var hans Hensigt at gjøre et Forslag om at lade alt muligt Jernbaneanarbejde hvile, ja endog at see at slippe bort fra den Tverbane, hvorpaa vi jo ved den bekjendte Lov ere komne ind, men det gik, saa forekommer det mig, den ærede Rigsdagsmands Tale, ligesom det gik den Bane, han omtalte, den begyndte i Ost og endte i Vest; thi han endte med, at vi dog skulde tage Tverbanen og ikke gjøre Anstrengelser for at slippe løs fra den, men engagere Staten med en 8 Millioner. Den ærede Rigsdagsmand fremstillede den politiske Horizont som overordentlig mørk og truende; det kan gjerne være, at han har Ret deri, skjøndt jeg for mit Vedkommende troer, at den Skilbring, han gav af Europas Stilling, var vigtig. Det kan gjerne være, at det er mig, der har Urret, men jeg opfatter Stillingen ganske anderledes end den ærede Rigsdagsmand; saameget veed jeg imidlertid, at dersom det Resultat skulde fremkomme, som det Lob til, at han troede paa, nemlig, at vi i en Kamp mod en overmægtig Fjende, der saa mange Gange er gaaet os for nær, skulde komme til at staae ene, saa var det maastee bedre, at vi vare engagerede for Millioner i Jernbaner, end at vi ikke vare det, thi det er Noget, vi dog kunne sige os selv, hvorledes det vil gaae, naar vi blive overladte til os selv og en mægtig Fjende faaer Lov til at handle med os, som han har Magt til. Men jeg troer nu hverken, at vi komme til at staae ene, eller at det seer saa farligt ud, som den ærede Rigsdagsmand troede. Jeg troer ikke, at man af saadanne Hensyn skal lade sig afholde fra at

gjøre Noget, som i højeste Grad styrker Landet, nemlig begynde paa et Foretagende, som af den hele civiliserede Verden erkjendes for at være til største Gavn for Landets materielle Opsving, og hvorved det sættes istand til langt bedre at modstaae Fjender i Fremtiden, end naar man undlader det. Et saadant Foretagende er jo aabenbart et Jernbaneanlæg, og det kommer derfor kun an paa at finde det rette Sted til at lægge Banen. Jeg kan ikke stemme for Mindretallets Forslag af de Grunde, der her ere anførte, og som jeg ikke skal gjentage. Naar den meget ærede Rigsdagsmand for Odense (Schovelin), der først talte for Mindretallets Forslag, bemærkede, at begge Banerne, saavel den af Regjeringen som den af Mindretallet foreslaaede, ere Kjøbstadbaner, idet de gaae til de samme Kjøbstæder — har den Ene Fredericia, saa har den Anden jo Horsens, saaledes troer jeg, den ærede Rigsdagsmand htrede sig — saa paastaar jeg, at den Bane, der kaster sig midt ind i den Triangel, der dannes af Veile, Fredericia og Kolbing, og derfra skal gaae omkring Veile og søge at finde ind i Landet, bort fra Rysten, i en ganske anden Grad har Charakteren af en Kjøbstadbane end den Bane, der gaaer fra den slesvigste Grændse og til Horsens. Jeg skal derpaa i al Korthed htre mig om Fleertallets Forslag, der med en saa stor Iver er blevet forsvaret af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Den ærede Rigsdagsmand begyndte med en Skilbring af den Tilstand, hvori vi ere, idet han sagde: See, vi have en Contract liggende for os, den er slem, lad os derfor see at slippe bort fra den. Ja, hvis vi ere komne til at indgaae en slem Contract, saa bør vi vistnok see at slippe bort derfra, men det forekommer mig efter Alt, hvad der foreligger, at være klart, at det Skridt, den ærede Rigsdagsmand vil gjøre for at slippe bort fra Contracten, netop ikke leder til at slippe bort fra den, men at vi, dersom vi stemme for den ærede Rigsdagsmands Forslag, netop beholde Contracten. Naar vi ere indespærrede paa de tre Sider, maae vi see at komme ud af den sjerde, hvor vi kunne komme ud; det kan ikke nytte, at vi rende Panden imod Muren, thi dermed komme vi ikke ud. Jeg antager,